

РЕШЕНИЕ

№ 1470

гр. Варна, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 6 СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радостина Методиева

при участието на секретаря Таня Г. Иванова
като разгледа докладваното от Радостина Методиева Административно наказателно дело № 20223110202957 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба на “Трейдис“ ЕООД ЕИК 103799635, със седалище и адрес на управление гр. Варна, подадена чрез адв. Е. С. от ВАК против Н П № 03-210076/06.10.2021год. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" гр.Варна, с което на търговеца, в качеството му на работодател е било наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500лв. на основание чл. 415, ал.1 от КТ за нарушаване на същата разпоредба.

В жалбата си въззивникът твърди, че НП е незаконосъобразно, неправилно и е постановено при допуснати съществни нарушения на процес. правила. Сочил, че неправилно била въведена фактичката обстановка и нарушение не било извършено. Отделно от това сочи, че ако и да се приемело, че нарушение било на лице то следвало да се приложи разпоредбата на чл. 415в от КТ. Сочил също така и че АУАН бил съставен в нарушение на чл. 42, т.4 от ЗАНН, а НП в нарушение на чл. 57, ал.1 ,т.5 от ЗАНН. Моли НП да бъде отменено. В условията на евентуалност отправя искане за налагане на санкция съобразно чл. 415в от КТ или намаляване размера на наложеното наказание до минималния предвиден в закона размер.

В съдебно заседание въззивното дружество се представлява от адв. Е. С.-Г., която заявява, че поддържа жалбата и оспорва фактическите констатации, а във фазата по същество моли НП да бъде отменено на основанията изложени в жалбата. Алтернативно моли за приложението на чл. 415в от КТ или за намаляване размера на наложеното наказание до минималния предвиден в закона размер. Отправя искане за присъждане на сторените по делото разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от ю.к. О. – К., която заявява че оспорва жалбата, а във фазата по същество моли НП да бъде потвърдено като изразява становище за безспорна доказаност на адм.наказателното обвинение. Отправя искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Варненска районна прокуратура, редовно призована за датата на съдебното заседание, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

След като прецени обжалваното постановление с оглед основанията посочени във въззивната жалба и събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното:

Жалбата е пададена в срока за обжалване от надлежна страна, поради което същата е процесуално допустима.

През месец февруари 2021год. служители на дирекция „ИТ“ Варна извършили проверка на въззивното дружество – работодател, във връзка със спазване на трудовото законодателство. Констатациите от проверката били обективирани в протокол за извършена проверка № ПР2106825/26.02.2021год.. С посочения протокол на въззивното дружество като работодател били дадени писмени предписания съобразно чл. 404 , ал.1, т.1 от КТ. Едно от тези предписания /това под № 4/ било работодателят да държи на разположение на контролните органи в обектите и работните площадки, където полагат наемен труд служители на „Трейдис“ ЕООД, екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред съгласно чл. 403а, ал.1 от КТ. За изпълнение на предписанието бил определен и срок до 16.03.2021год.

Препис от протокола бил връчен лично на управителя на въззивното дружество на 01.03.2021год.

На 21.09.2021год. св. Д. и неин колега извършили повторна проверка в обект стопанисван от въззивното дружество – магазин находящ се в гр.Варна, търговски комплекс „Младост“, павилион № 58 и констатирани, че посоченото по-горе предписание не е било изпълнено – в обекта не бил наличен правилник за вътрешния трудов ред.

На същата дата управителят на въззивното дружество дал писмени сведения на основание чл. 42, ал.1, т.2 и т.3 от КТ, в които потвърдил, че по време на извършената проверка по работни места правилника за вътрешния трудов ред не е бил представен.

На 28.09.2021год. на въззивното дружество като работодател бил съставен АУАН № 03-2100076, в който било посочено, че същото е нарушило разпоредбата на чл.415, ал.1 от КТ. Посочено било също така, че нарушението е извършено на 21.09.2021год. в обект „магазин“ находящ се в гр.Варна, търговски комплекс „Младост“, павилион № 58.

Актът бил надлежно предявен и връчен на представляващия дружеството, който го подписал вписвайки, че към момента нарушението

било отстранено.

В срока по чл. 44 от ЗАНН писмени възражения не постъпили и на 06.10.2021год. въз основа на съставения акт АНО издал атакуваното НП 03-2100076/06.10.2021год., в което е приел изцяло фактическите констатации изложени в акта, приел е, че въззивното дружество като работодател е нарушило разпоредбата на чл. 415, ал.1 от КТ и на основание същата разпоредба му наложил административно наказание имуществена санкция в размер на 2500лв.

В хода на съдебното следствие показания като свидетел е дала К. Д. – свидетел по акта, която възпроизвежда възприятията си от извършената проверка и констатациите от същата с нужната конкретика и чиито показания съдът кредитира изцяло като последователни, логични, взаимнодопълващи се и кореспондиращи с останалите приложения към АНП писмени доказателства.

Горните обстоятелства съдът приема за установени въз основа на показанията на св. Д., протокол за извършена проверка №ПР2106825/26.02.2021год., Протокол за извършена проверка № ПР2130912/28.09.2021год., сведение по чл. 402, ал.1 ,т.2 и т.3 от КТ, призовка на основание чл. 45, ал.1 от АПК, както и заповед № 0280/03.08.2010год. на ИД на ИА „ГИТ“, както и от допълнително представеното в хода на съдебното следствие от въззивното дружество уведомително писмо съгл. чл. 402, ал.1 ,т.2 от КТ изходящо от управителя на въззивното дружество и адресирано до Дирекция „ИТ“ Варна заведено с вх. № 21020368 като всички доказателства са непротиворечиви, взаимнодопълващи се и не водят на различни правни изводи.

При извършена служебна проверка на представените по делото акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление съдът констатира, че същите са издадени от компетентните длъжностни лица, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН и съдържат формалните реквизити предвидени в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. В обстоятелствените части на АУАН и НП се съдържат всички онези обстоятелства и факти необходими за описание на нарушението от обективна страна. Посочено е конкретното предписание което не е било изпълнено, посочен е актът в който същото е било дадено, налице са дата и място на извършване на нарушението. Допуснати в хода на адм. наказателното производство съществени нарушения на процес. правила съдът не констатира и в тази връзка не споделя наведените в жалбата възражения в тази насока. Дори АУАН технически да не е бил изготвен (написан) в присъствието на представляващия дружеството, то доколкото същият му е бил връчен и той се е запознал със съдържанието, то за каквото и да било нарушено право на защита и дума не може да става. Досежно наведеното в жалбата възражение за това, че в НП нарушението не било описано от субективна страна съдът намира за нужно да отбележи, че в случая е ангажирана обективната безвиновна отговорност на ЮЛ, поради което и субективна страна изобщо не се изследва.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност съдът счете, че въззивното дружество е извършило нарушението за което е санкционирано.

С НП на въззивното дружество е наложена санкция за нарушение по чл. 415, ал.1 от КТ извършено на 21.09.2021год.

Разпоредбата на чл. 415, ал.1 от КТ предвижда санкция за този който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство.

Субект на това нарушение може да бъде само лице притежаващо специално качество, а именно работодател или длъжностно лице, доколкото адресати на задължителните предписания съгласно чл.404 от КТ могат бъдат само работодателите или длъжностни лица.

Видно от всички събрани по делото доказателства, както писмени, така и гласни доказателства, в протокол от 26.02.2021год. контролни органи от Дирекция „ИТ“ Варна са дали редица предписания на въззивното дружество като работодател едно от които /това под № 4/ е работодателят да държи на разположение на контролните органи в обектите и работните площадки, където полагат труд служители на „Трейдис“ ЕООД, екземпляр от правилник за вътрешния трудов ред съгласно чл.403а, ал.1 от КТ. За изпълнение на това предписание е бил определен и срок за изпълнение до 16.03.2021год..

В случая по делото не е спорно, че въззивното дружество има качеството на работодател.

От друга страна безспорно от показанията на св. Д. се установява и това, че въззивното дружество работодател не е изпълнило даденото му предписание /подробно описано по-горе/ в определения от нея срок. Видно от същите при извършената последваща проверка на 21.09.2021год. (след изтичането на дадения срок) в обекта на въззивното дружество проверен при предходната проверка, отново не се е намирал правилник за вътрешния трудов ред. Нещо повече този факт е изрично потвърдено и от самия управител на въззивното дружество в писмено сведение дадено на основание чл. 402, ал.1, т.2 и т.3 от КТ.

Вярно е, че проверката е била извършена значителен период от време след предходната такава и след изтичане на срока за изпълнение на предписанието както и това, че преди изтичане на срока за изпълнение на предписанието от въззивното дружество е било изпратено уведомително писмо че правилни за вътрешния труд ред се държи на разположение в обекта. Тези факти обаче сами по себе си не опровергават липсата безспорната установения факт, че към 21.09.2021год. правилника не е бил в обекта, съответно не е бил представен на контролните органи при поискване.

С оглед на всичко изложено по-горе съдът счете, че въззивното дружество е извършило нарушението за което е санкционирано и това е доказано по безспорен и категоричен начин.

Правилно АНО е приложил в случая и санкционната норма на чл. 415, ал.1 от КТ, доколкото точно тази норма предвижда санкция за неизпълнение на дадено предписание. Досежно размера на наложеното в размер над минималния предвиден в закона наказание обаче – имуществена санкция в размер на 2500лв. (при предвидено наказание от 1500лв. до 10000лв.) съдът счете, че същият е завишен с оглед на първо място липсата на каквито и да било данни за извършвани други нарушения на трудовото законодателство от страна на въззивника (данни за влезли в сила НП преди датата на нарушението липсват) и на следващо място с оглед липсата на каквито и да било изложени от АНО мотиви досежно размера на наложеното наказание. Счете, че в случая дори наказание наложено в минимален размер ще постигне в пълнота целите както на индивидуалната така и на специалната превенция предвидени в нормата на чл.12 от ЗАНН, поради което и прецени, че следва да измени НП като намали размера на наложеното наказание до предвидения в закона минимум от 1500лв.

Що се касае до изложеното в жалбата становище, че в случая били налице предпоставките на чл. 415в, ал.1 от КТ то не се споделя от съда, доколкото доказателства които да установят, че нарушението е било отстранено, предписанието е било изпълнено и след последващата проверка, преди съставянето на НП, както се твърди от въззивника и АУАН, не са налице. Такива не се съдържат в материалите по АНП, нито пък са ангажирани от страна на въззивното дружество в хода на съдебното следствие. Що се касае до коментираното по-горе уведомително писмо то не може да обуслови извод за приложението на чл. 415в от КТ тъй като уведомителното писмо с което ИТ е била уведомена за изпълнение на предписанието е било изпратено на 15.03.2021год. а отразения в него факт държане на разположение на правилни за вътрешния труд ред очевидно е недостоверен. Правилникът не е бил наличен в обекта по време на проверката на 21.09.2021год.

По разноските.

Разноски се претендират от двете страни в процеса, както от въззивното дружество така и от въззиваемата страна като и двете искания са направени своевременно.

По искането на въззивника за присъждане на разноски, с оглед крайния изход на делото съдът счете, че такива се дължат съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал.1 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр. чл.78, ал.1 от ГПК. И като съобрази, че случая по делото са налице доказателства за направени от въззивника разноски за адвокатско възнаграждение в настоящото производство в размер на 480лв., както и това, че жалбата е била частично уважена /за сумата от 1000лв./, то след аритметични изчисления се получава сумата от 192лв. възнаграждение за уважената част на жалбата, която сума следва да му бъде присъдена.

По искането на въззиваемата страна за присъждане на разноски.

С оглед крайния изход на спора и направеното от пълномощника на въззиваемата страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение съдът счита, че въззивника също следва да бъде осъден да на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН вр. чл. 143, ал.4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр.чл. 78, ал.8 вр. ал.3 от ГПК, вр. чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН в чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80лв. до 150лв.. И като съобрази, че в случая делото не е с фактическа и правна сложност изискващи специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на АНО в с.з съдът счита че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в минималния предвиден в наредбата размер. И като съобрази размера на отхвърлената част на иска (1500лв. доколкото за тази санкция НП е потвърдено) и извърши съответните изчисления съдът намира, че на въззиваемата страна следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 48лв. като посочената сума следва да бъде заплатена от въззивното дружество в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Варна.

Водим от горното Варненският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 03-2100076 от 06.10.2021год. на Директора на „Инспекция по труда“ гр.Варна, с което на „Трейдис“ ЕООД ЕИК 103799635, на основание чл.415, ал.1 от КТ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500лв. като намалява размера на наказанието на 1500лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ Варна да заплати на „Трейдис“ ЕООД ЕИК 103799635, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ж.к „Младост“ бл. 143, вх.7, ет.12, сума в размер на 192лв. представляваща адвокатско възнаграждение за един адвокат.

ОСЪЖДА „Трейдис“ ЕООД ЕИК 103799635, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ж.к „Младост“ бл. 143, вх.7, ет.12, да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ Варна, юрисконсултско възнаграждение в размер на 48лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Варненски административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____

